

καὶ ἤδη διαλάμπουσα Ἱερὰ Μονὴ τοῦ ἁγίου Ναοῦμ, ἐν ἣ ἐδίδασκε τῷ 1815 Γεώργιος Γιαννάκης Κοζανίτης, μαθητὴς Ἀμφιλοχίου τοῦ Παρασκευᾶ, εἰς μαθητὰς τριάκοντα ὑποτρόφους τῆς Μονῆς ¹.

Ἐν Βελλεγράδοις (Μπερατιῶ), εἰμὴ ἀρχαιότερον, περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς 10^{ῆς} ἑκατ. ἐδίδασκεν ὁ ἐκ Γραμμένου Ζαφείριος (Σάπφειρος) Χριστοδουλίδης, ὁ ποιήσας τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁσιομάρτυρος Κοσμά προτροπῆ καὶ αἰτήσει τοῦ τότε Βελλεγράδων Μελετίου ². Τοῦτον διεδέξατο ὁ Γεώργιος Ἀβθακούμ διδάξας μέχρι τοῦ 1836, ἤδη δὲ προνοία τοῦ νῦν Βελλεγράδων Κ. Ἀνθίμου συντηρεῖται αὐτόθι ἀξιόλογος Ἑλληνικὴ Σχολὴ ἡσημέραι βελτιουμένη.

Ἐν Κορυτσαῖ, πόλει ἱκανῶς Ἐρμῆ τῷ Ἐμπολαίῳ δουλευούσῃ, τὰ ἑλληνικὰ γράμματα ἐθεραπεύοντο. Ἢδη, εἰμὴ ἀρχαιότερον, τῷ 1817 ἐδίδασκεν αὐτόθι Ἰωσήφ Ἀρχιμανδρίτης ³, ἐφεξῆς δὲ τῷ 1838 συνέστη Σχολὴ ἀξιόλογος ἐπικουρία τὸ πλεῖστον τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐμπόρων Κορυτσαίων διατηρουμένη ἄχρι τοῦ νῦν ἀκμαία.

Ἐν Ἀχρίδι, πόλει τιμηθείσῃ δι' αὐτοκεφάλου Ἀρχιεπισκοπῆς, ἧς οἱ προϊστάμενοι πάντοτε ὤφειλον εἶναι εὐπαιδευτοί, οὐδόλως ἀμφιβάλλεται, ὅτι τὰ γράμματα καὶ διὰ τὴν πρὸς τὴν Μοσχόπολιν καὶ τὸν Ἅγιον Ναοῦμ γειτνίαςιν ἐθεραπεύοντο. Καὶ τοι δὲ βεβαίῳν (τό γ' ἐφ' ἡμῖν) μαρτυριῶν ἑλλειπουσῶν, τῷ 1817 ὁμοῦς ὕφισατο Ἑλληνικὴ Σχολὴ, ἧς προϊστατο Δημήτριός τις ⁴, καὶ ἐφεξῆς ἄχρι τῆς σήμερον διατηρουμένη καὶ ἀγλαοὺς παραγαγοῦσα καρπούς.

Ἐν Σιπιτικῇ (Ἰππισχίᾳ), ἀκμαζούσῃ ἄλλοτε κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑκατ., διὰ τὴν πρὸς τὴν Μοσχόπολιν γειτνίαςιν, ὕφισατο Ἑλληνικὴ Σχολὴ περὶ τὰ μέσα τῆς 11^{ῆς} ἑκατ., ἐν ἣ ἐδίδασκε Μιχαὴλ ὁ ἐξ Ἰππισχίας, ἀνὴρ βαθείας παιδείας, μαθητὴς τῆς Ἀκαδημίας τῆς Μοσχόπολεως ⁵.

Πασῶν ὁμοῦς τῶν κατὰ ταύτας τὰς χώρας Σχολῶν διασημότερα

(1) Π. Ἄρ.

(2) Π. Ἄρ.

(3) Ὅρα Προδιοίκησιν εἰς τὸν Ἑρμῆλον Μ. Περδικάρη, ἐν Καταλόγῳ συνδρομητῶν.

(4) Αὐτόθι.

(5) Π. Ἄρ.

